viuebāt/alioꝝ qui dicebātur remichi/qui bini ꝛ trini habitabāt. ꝛ anachoritaꝝ/qui ſoli in deſerto viuebāt. quoꝝ auctoꝛ fuit paulꝰ luſtratoꝛ. nichiloꝰ pꝛīceps iohannes baptiſta. vt dicit hiero. in epl'a. xlviii.

¶ Habet inſuꝑ religio nodū regularē valde notabilem qui ipam facit valde laudabilē. Eſt enī in ipa triplex nodus valde laudabilis. ſ.

Nomen religionis obedientie ſubiugantis.
Paupertatis alleuiantis.
Caſtitatis decoꝛantis.

¶ Obediētia aufert religioſo ꝓpꝛiā voluntatem: ꝛ per ꝯſequens infernū. iuxta illud Bern. Tolle pꝛopꝛiā voluntatē: ꝛ infernus non erit tibi.

¶ Paupertas aufert ipſi terrenā cupiditatem. ꝛ per conſequēs oē malum. Juxta illud verbū apl'i Prime ad thim. vi. Radix oīm maloꝛum eſt cupiditas.

¶ Caſtitas aufert hoī carnalē feditatē: ꝛ ꝑ ꝯſequens facit eū angelū. iuxta illud Math. xxii. Neqꝫ nubent neqꝫ nubētur: ſed erūt ſicut angeli dei in celo. De hoc triplici nodo per oꝛdinē eſt dicendū. Et pmo de obedientia.

¶ De obedientia. xxi. ca.

De obediētia nota ſpālit tria

ſcꝫ. Pꝛeconia qbus cōmēdatur
Auxilia quibus adiuuatur.
Officia quibus occupatur.

¶ Habet ergo obediētia multa pꝛecoīa que ipſam laudant. Unde nota ꝙ obedientia eſt.

Scola ſaluatoꝛis. et
Nobile genꝰ martyꝛii/
ꝛ palma triumphalis: ꝛ
Scala paradiſi.

¶ Primo ergo obedientia eſt ſcola ſaluatoris. Unde nota ꝙ ſaluatoꝛ exemplo ſuo docuit obedientiā tripliciter. ſcilicet. Ad mundū veniēs In mundo manens. De mundo tranſiens.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Ad mundum veniens obediētiam docuit: vt dr̄ Joh.
vi. Deſcendi de celo/non vt facerē voluntatē meam:
ſed voluntatem eius qui miſit me patris.

Obedientiam docuit in mundo manens. vt dicit ad
philip. ii. Factus eſt obediens vſqȝ ad mortem.

Obedientiā docuit in mundo trāſiens. nā in paſſiōe
dixit patri. Nō ſicut ego volo: ſȝ ſicut tu. Math. xxvi.

¶ Eſt etiā obediētia quoddā nobile genꝰ martyrii ⁊
palma triūphalis. qꝛ decollat hoīem ⁊ āputat ei ṗṗe
volūtatis caput. De hoc martyrio dr̄ Primi reg. xv.
Melior eſt obedientia ꝙ victime.

¶ Eſt aūt obedientia ſcala paradiſi: cuius ſeptē ſunt
gradus/quos aſſignat bernardus.

Primꝰ gradꝰ obediētie ē obedire libent̄ ſine recalci
tratōe exēplū d̄ paulo q̄ dic̄ act. ix. dn̄e q̄d me vis facē

Scd̄s gradꝰ ē obedire ſimpl'r ſine ſimulatiōe. exēplū
de dauid q̄ dixit ī pſal. Ut iumētum factꝰ ſum apd̄ te.

Tercius gradus eſt obedire hylariter ſine murmura
tione. exēplum de ſymone ſyreneo/qui portauit ī an-
garia id eſt in dolore crucem chriſti. Math. xxvii.

Quartus gradꝰ eſt obedire velociter/ſine recraſtina
tione. exēplum de petro ⁊ andrea qui ad vnā dn̄i vocē
relictis retibꝰ oībus: ſecuti ſunt eum. Math. iiii.

Quintus gradus eſt obedire viriliter/ſine eſtimatōe
exemplū de petro qui dixit Dn̄e paratus ſum tecum
in carcerem ⁊ in mortem ire. Luce. xxii.

Sextꝰ gradꝰ ē obedire hūilit̄ ſine elatōe. exēplū de di
ſcipulis q̄bꝰ dixit ſaluator Dū feceritis oīa q̄ p̄cepta
ſūt vobis: dicite qꝛ ſerui iutiles ſumus Luce. xvii.

Septimus gradus ē obedire perſeuerāter ſine diſcō
tinuatione. exēplum de chriſto de quo dicit apoſtolus
Factus eſt obediens vſqȝ ad mortē. Philip. ii.

Iſti ſeptem gradus erant ſpūaliter in ſcala iacob. de
qua habet geñ. xviii. q̄ ſigāt obediētiā. tū qꝛ āgeli de
ſcēdebāt ⁊ aſcēdebāt ꝑ illaꝫ/ ꝑ qđ intelligit ꝙ obediē
tia eſt vita angelica: tū qꝛ ſcala iſta tāgebat celos: in
quo innuit ꝙ vera obedientia eſt celeſtis vita.

¶ Itē nota ꝙ obediētia eſt Nauis ad celū trāſiens.
Clauis celum aperiens.

¶ Eſt itaqꝫ obediētia Auis ad celū aſcendens
ſicut nauis. Nā ſicut qui eſt in naui ſemꝑ ꝓcedit ⁊ tñ
ipe q̄eſcit: ſic q̄ eſt ī naui obediētie: ſꝑ ꝓficit in mūdo
doꝛmiēdo/ vigilādo/ comedēdo/ abſtinēdo / ābulādo
quieſcēdo. qꝛ iſtar naute nō mouet motu ꝓpꝛio/ ſꝫ ali/
eno. De hac naui habet ꝓuer. vltīo. Facta eſt q̄ſi na-
uis iſſitoꝛis. i. mercatoꝛis. Per eādē rōnem obediēs
ꝯparatur equitāti, nā ſicut eq̄tans quieſcendo ꝓcedit
qꝛ nō mouet motu ꝓpꝛio: ſed equi: ſic bonus obediēs
quādo pauſat meretur. qꝛ non īnititur motui volun-
tatis ſue: ſed maioꝛis ſui. Unde dr̄ Canticoꝝ. i. Equi-
tatui meo aſſimilaui te: amica mea.

¶ Eſt etiā obedientia ſicut clauis paradiſi. ſicut enī
inobedientia clauſit paradiſuꝫ Geneſis tercio: ſic obe
dientia paradiſum aperuit. Et in figura huius chꝛi-
ſtꝰ dedit ſymoni/ qui interpꝛetatur obediens: claues
regni celoꝛum. Mathei. xvi. Et ſicut dominꝰ maledi
xit pꝛimo homini inobediēti: dicens/ maledicta terra
in opere tuo. Geneſis tercio: ſic benedixit obedienti
ſymoni dominus: dicens. Beatus eſt ſymon bariona
Mathei decimoſexto ca.

¶ Eſt igit obediētia ſicut auis ad celū aſcē dens Nā
ſicut auis cū duabꝰ alis volat ad ſublimia: ſic obedi-
ens cū duabꝰ alis. ſ. cū ala pauptatis/ ⁊ cū ala caſtita
tis ſcādit ad celeſtia. Hoc ē quod dr̄ apocalipſis. xii.

Date ſunt mulieri due ale vt volaret in deſertū locū
Mulier iſta pōt dici obediētia. Due ale pñt dici duo
illa vota ſimul ꝯiuncta. ſ. caſtitatis ⁊ paupertatis vo
luntarie. ¶ Item nota ꝙ obedientia eſt.

Sūma in merito.
Vicina deo.
Proxima celo

¶ Eſt itaqꝫ obediētia in meri
to ſuprema. et in figura huius
xp̄s ap̄lis prepoſuit ſymonem
obedientē. Vult enī creator: ꝙ oīa obediāt obedienti
nec mirꝫ ſi vult ꝙ obediēti obediāt cetere creature: qꝛ
etiam ipſe deus voluit obediēti obedire. Exēplum de
Joſue/de quo dr̄ Joſue. x. Non fuit ante ⁊ poſtea tam
longa dies obediente domino voci hominis.

¶ Eſt etiā obediētia deo vicina. in cuiꝰ figura dn̄s re
cubuit in domo ſymonis. Luce. vii. Et om̄s qui erant
in bethania diligebat Jo. xi. Bethania quippe domꝰ
obedientie dicitur.

¶ Eſt etiā obediētia ſcala celi/⁊ deo ꝓxima/⁊ ī figu
ra huiꝰ dn̄s aſcēdit in celū de bethania. Luce. xxiiii.
¶ Habet etiā obediētia auxilia que ip̄am iuuāt. Vñ
notandū eſt ꝙ ſex ſunt que iuuant obedientiam. ſcilꝫ

Humilitas flectens.
Conſuetudo frequens
Dilectio feruens.
Affectꝰ terrena contēnens.
Gratia interiꝰ vngens.
Prelatꝰ modeſte p̄cipiēs.

¶ Obediētia igitur iu
uat et facit hoīem obe
dientē hūilitas reddit
hoīem flexibilem. ſicut
enim gracilitas ⁊ ſubti
litas virge facit virgā
faciliter inclinare: ſic/gracilitas hūilitas facit hoīes
faciliter obedire. Ideo dicit ap̄ls de xp̄o Phil. ii. Hu
miliauit ſemetip̄m: factus obediens vſqꝫ ad mortem
¶ Juuat etiā obediētiā ꝯſuetudo. Nam ſicut equus
aſſueſcit circūuolutionibꝰ vt ſciat ſe ad oēm partē fle
ctere ſic aſſueſactio obediētie facit hoīes ad nutū obe

dire. De tali equo bene ductibili dr̄ ꝓuer. xxi. Equus
paratur ad diem belli/ dn̄s autem ſalutem tribuit
¶ Juuat tercio obediētiā dilectio dei. Nā ſicut ignis
facit cerā mollem ⁊ tractabilē: ſic amor dei ignitꝰ fa-
cit hoīem obedire. Vn̄ dr̄ Luce. xii. Jgnē veni mitte-
re in terram. i. aīam deuotam.
¶ Juuat nichilominꝰ obediētiā ɔtēptꝰ mūdi ⁊ ſepa
ratio volūtatis ab oī re corꝑali. ſicut ei pellis ē tracta
bilis a ligno ſeꝑata/ q̄ tn̄ eſt rigida q̄diu ē ligno affi/
xa: ſic aīa cū inſtar pellis a terrenis ſeiūgitur: ad obe
diendū facile inclinatur. Jn cuius perſona dicit pſal.
Paratus ſum ⁊ non ſum turbatus.
¶ Juuat etiā obediētiam vnctio grē interiꝰ. ſicut ei
coriū vnctū fit molle ⁊ tractabile/ qḋ tn̄ āte vnctionē
erat durū ⁊ rebelle: ſic hō facilis eſt ad obediētiaꝫ qn̄
aīa intꝰ ē vncta ꝑ grāꝫ. Hec ē vnctio de qua dr̄. i. ioh.
ii. Vnctionem quam accepiſtis maneat in vobis.
¶ Tandē iuuat obediētiam modeſtia p̄cipiētis. exē
plum de deo: qui vnū ſolū lignum ꝓhibuit/ ⁊ oīa alia
ɔceſſit. geñ. ii. dicens. De oī ligno paradyſi comede:
de ligno aūt ſcientie boni ⁊ mali ne comedas.
¶ Habet etiā obediētia officia que ipam occupāt. ſ.
tria genera p̄ceptoꝝ. Vn̄ nota q̄ debet quilibet obe-
dire p̄ceptis iudicis ꝑ naturā que ſcripta ſunt. Tho.
iiii. Qḋ ab alio oderis tibi fieri: vide ne tu aliqn̄ alt'i
facias. Et Mat. vii. Oīa q̄cūqꝫ vultis ne faciāt vobis
hoīes/ ea nolite facere eis. Al' debemꝰ obedire p̄ceptis
iniūctis ꝑ ſcripturā que ſcripta ſunt Exo. xx. vbi po-
nuntur decē precepta Non habebis deos alienos ⁊c.
Debemꝰ etiā obedire preceptis īſpiratis ꝑ grām. vt
de dilectiōe dei ⁊ ꝓximi q̄ ſcripta ſūt Mat. xxii. Hoꝝ
expōem q̄re ſupra in materia de p̄ceptis ⁊ in materia

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De pauptate nota ſpeālr tria

ſcʒ: Pauptas ē celeſte p̄ciū: cū quo paupes mercāt
Celeſte prandiū/ad quod pauperes inuitantur.
Celeſte ſolium/in quo pauperes locantur.

¶ Primo igit̄ pauptas eſt celeſte p̄ciū a quo paupe
ribus emitur celū. ſicut dicit aug. Regnū inq̄t celorū
pauptate emit̄. Et nota ꝙ regnū celoꝝ iure emptōis
ꝯuenit paupib⁹. qꝛ ipi ꝓprie ſoluūt preciū qđ taxauit
xp̄s. Mat.xix. Qis q̄ reliq̄rit domum aut agros ⁊c.

¶ Scđo pauptas eſt celeſte prādiū quo paupes refi
ciuntur. ſicut eni videm⁹ ꝙ qn̄ clamat̄ ad elemoſinā
vel prandium: ſoli paupes veniūt ⁊ accelerant: ſic ad
prādiū celi ad qđ xp̄s inuitat/ſoli paupes intrant qđ
figurat̄ Luce.xiiii. vbi dr̄ ꝙ hō quidā fecit cenā ma
gnā.⁊c. Et nota ꝙ tria gn̄s hoīm ad illā cenā venire
noluerūt: ſed excuſationes friuolas allegauerunt. ſcʒ
auari diuitiis incraſſati/īmundi impinguati/ſupbi
delicati honoribus. iuxta illud Deut.xxxii. Incraſſa
tus/īpinguat⁹/dilatatus/dereliquit deū factorē ſuū
Auari figurātur ꝑ illū qui quinqꝫ iuga boū emerat
Immūdi per illū qui vxorē duxerat. Supbi/per illū
qui villā ꝯparauerat. ⁊ ideo oēs iſti a cena illa ꝓprie
ſūt excluſi: ⁊ ſoli paupes ītromiſſi. Nā dr̄ ibidē. Voca
pauperes ⁊ debiles: ⁊ introduc.⁊c.

¶ Tercio paupertas eſt celeſte ſolium in quo paupe
res ſedent. ſicut dicitur Mathei.xix. Vos qui reliquī
ſtis omnia/⁊ ſecuti eſtis me.⁊c. ⁊ ſequitur. ſedebitis ⁊
vos ſuper ſedes/iudicantes duodecim tribus iſrael.
Sed nota ꝙ ſicut qui eſſet ſupra celum/totam terraꝫ
reputaret quaſi centrum: ſic pauperes totam terram

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf